

Așa că totul se rostete clar și răspicat, la rampă, cu fața la spectatori. Lipsesc nuanțele, cuvintele pe jumătate rostite, gesturile timide. Se strigă mult când trebuie să se șoptească. Războiul, cel mai important personaj al piesei, cel care și după încheierea păcii îi obsedează pe oameni, este enunțat la începutul spectacolului, prin zgomote, și uitat complet pe parcurs. Perspectiva este la fel de neclară. Te întrebă chiar de ce se desparte primul cuplu, când și al doilea se încheagă în aceeași atmosferă de grea plictiseală.

Iată cum o piesă bună și solid construită poate fi deteriorată într-o montare incoerentă. Situația este cu atât mai regretabilă, cu cât tinărul colectiv al teatrului beneficiază de reale forțe actoricești.

Liana COJOCARU

Oscilații de stil și expresie

Între comedii satirice ale lui W.S. Maughan se află și *Casa și frumusețea ei* (titlu original), devenită *Care-i soțul meu?* (titlu conferit de Andrei Bantaș, care a semnat traducerea), metamorfozată apoi în *Moda căsătoriilor* (așa cum a apărut pe afișele teatrului petroșean) ! !

Spectacolul tinărului regizor Radu Băieșu e prea încărcat metaforic, lipsindu-i unitatea stilistică. Se vrea reflexiv, dar este grotesc, reușind să facă, dintr-o comedie spumoasă, o reprezentație pe jumătate

tate „problematică”, pe jumătate hazoasă. Scenografia semnată de Vioara Bara transformă spațiul scenic într-o „groță”: personajele vin din cavernele preistorice (din fosa orchestrei !), pe scara de serviciu și trăiesc tot în... groță, dar la etaj ! Altfel spus, o translare din subsolul sălbăticiiei, la parterul (-sau etajul) neopromitivității sofisticate. Sugerează metaforă plastică ! În final, seismul pulberă, sub dărâmatăuri, oamenii cu „trăiri de groță” !...

Regizorul schimbă sensurile textului și finalul, dorind o forțată contemporanizare, ce sacrifică morgia tipic englezească, hilară, în așa măsură (sau lipsă de măsură), încât bufonada scenică ajunge la gaguri din *Coana Chirița*, în autohtonul țirg Mizi ! Fantezie, fantezie, dar nici chiar așa ! ! Deși spectacolul se vrea novator, actorii nu inovază, nu creează, fac lucruri știute, de minimă rezistență teatrală. Frenesia ludică duce la soluții puere, grosiere, infantile...

Gabriela Bellu (Victoria) portrețizează totuși convingător instabilitatea caracterologică și obsesia erotică, învăluindu-le într-un perpetuu mister feminin, într-o amuzantă nehotărâre, felin alintătoare. Nicolae Gheorghe (Freddy), vajnicul vânător sanfaron (trage-n animale, nu în oameni), excesivul pacifist pină la lașitate, are accente de prostovan boier fanariot... Doru Zamfirescu (Bill), războinicul, poartă ca un manechin vestonul de ofițer bravisim în armata reginei. Comportamentul lui este de psihopat, dar fără nuanță, culoare. Împreună, cei doi actori ar fi trebuit să alcătuiască un cuplu irezistibil. Încleștarea lor rămâne însă ternă, la nivelul circuitului, al pieței sau mahalalei orientale, mijloacele apărând mai curând comediei ruraliste. Mihai Clita (Leicester) apare ca un „dandy”, veșnic amoretomanic, dar eșuează într-o penibilă postură de... Itică Venturiano !

Paulina Codreanu (Mama Victoriei), ultragiată, scortșoasă, fără o partitură cit de cit generoasă, nu rămâne în memoria publicului spectator. Alexandru Codreanu (Taylor) redă exact rigiditatea, austeritatea și morgia englezească a personajului. Corvin Alexe (Reihen) aduce retorica bine timbrată a „negustorului de suflete”, avocat corupt, fără scrupule, gata să pledeze ridicol toate cauzele pierdute, pentru câteva lire. Lerida Buchholtzer (Domnișoara Montmorency) compune cam simplist tribulațiile oneroase ale femeii de rea condiție, ajunsă la marginea societății.

Vlad Andrei ORHEIANU

MODA CĂSĂTORIILOR de W. S. MAUGHAN ● TEATRUL DE STAT „VALEA JIULUI” din PETROȘANI ● Data premierei : 22 ianuarie 1988 ● Regia : RADU BĂIEȘU ● Scenografia : VIOARA BARA ● Distribuția : GABRIELA BELLU (Victoria) ; NICOLAE GHERGHE (Frederick) ; DORU ZAMFIRESCU (Cardew) ; PAULINA CODREANU (Mama Victoriei) ; MIHAI CLITA (Leicester) ; ALEXANDRU CODREANU (Taylor) ; CORVIN ALEXE (avocatul Reihen) ; LERIDA BUCHHOLTZER (Domnișoara Montmorency).